Én a demokráciában hiszek - te a diktatúrában. Szerintem a jogállamiság és a jog uralma jó dolog - szerinted az önkény jobb. Én a hatalom megosztására és a fékek-ellensúlyok rendszerére szavazok - te totális hatalomkoncentrációt szeretnél. Én védem az emberi jogokat - te úgy gondolod, hogy azok semmibe vehetőek... Teremtsünk nemzeti egységet! No, hát ez így sajnos nem fog menni. A nemzeti egységre nagy szükség lenne, de be kell látnunk, hogy teljesen különböző értékrendek és elvek mentén ez nem fog menni. El kell döntenünk, hogy milyen országban szeretnénk élni.

Pontosan tíz évvel ezelőtt 2006. október 23-án új szakasza kezdődött az életemnek. Nagy várakozással a szívemben készültem az 1956. évi Forradalom és Szabadságharc ötvenedik évfordulójának méltó megtisztelésére, hőseink és hőstetteik emlékének felidézésére. A várva-várt méltóságteljes emlékezésből véres terror lett. Budapest utcáin. Ismét, ötven év és egy "rendszerváltás" után. Az életünket és testi épségünket mentve menekültünk gyermekeimmel és sokezred magammal együtt a lovasroham, a könnygáz, a vízágyúzás és a gumilövedékek elől…

Tíz évvel a szörnyű események, hatalmi gaztettek után, a Nemzeti Jogvédő Szolgálat könyvbemutatóján foglaltam össze egy évtizednyi jogvédő küzdelmünk eredményeit és tanulságait s azt, hogyan látom most a 2006 őszi jogtiprásokat, a felelősségrevonás és a teljeskörű igazságtétel elmaradását és azt a tényt, hogy idén az egész "baloldal" együtt ünnepel a véreskezű Gyurcsány Ferenccel.

Bárhogy is volt, bárhogy is lesz, október 23-án idézzük fel büszkén, hogy a Magyar Nemzet az egész világnak megmutatta bátorságát, hazaszeretetét, szabadságvágyát - ezzel minden jó érzésű ember elismerését kiváltva. Legyünk méltóak 1956 emlékéhez!

Isten óvja és vezesse Magyarországot!
Szeretettel:
Morvai Krisztina